

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/349/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616202082
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3616202082.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobkyne I., proti žalovanému S., o vyhlásenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. marca 2017, č.k. 3C/121/2016-59 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Partizánske zo dňa 30. mája 2017, č.k. 3C/121/2016-71, takto

rozhodol:

- I. P o k r a č u j e v konaní s právnym nástupcom spoločnosti Y., a to spoločnosťou S.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.05.2014, uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom, sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov a výrokom II. priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z odôvodnenia vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala vyhlásenia Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 15.05.2014 za bezúročnú a bez poplatkov. Na základe tejto zmluvy jej žalovaný poskytol istinu vo výške 1.000 eur, s fixnou úrokovou sadzbou vo výške 32 %, s RPMN vo výške 32 %, s priemernou RPMN 44,79 %. Žalobkyňa mala celkovo splatiť 1.158,60 eur v 12 mesačných splátkach vo výške 96,55 eur. Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Súd preskúmal zmluvu o pôžičke, a zistil, že táto neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Konkrétne neobsahuje termín konečnej splatnosti, pretože súd mal za to, že označenie 5/2015 presne neurčuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd následne preskúmal, či zmluva obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uviedol, že zmluva obsahuje náležitosti: výšku splátky a počet splátok, avšak neobsahovala termíny jednotlivých splátok. V bode IX. Zmluvné podmienky: 6. Podmienky splácania je uvedené, že "Pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom mesiaci". Splátkový kalendár nebol ani jednou zo strán predložený, napriek tomu, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe tvrdil, že v splátkovom kalendári sú presne určené termíny splátok. Súd nemal za preukázané, že spolu so zmluvou o poskytnutí pôžičky bol uzatvorený aj splátkový kalendár, s ktorým by sa žalobkyňa oboznámila. Preto súd v tomto prípade skonštatoval, že zmluva o poskytnutí pôžičky neobsahuje jasne a zreteľne určený termín splátok, keďže obsahuje len ustanovenie, že ak nie je v zmluve, alebo splátkovom kalendári určené inak, splátka je splatná do 20. dňa v príslušnom mesiaci. Žalobkyňa zároveň namietala, že žalovaný si nespĺnil povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Súd po vykonaní dokazovania mal za to, že žalovaný neporušil svoju povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 zákona č.

129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Uzavrel, že v zmluve skutočne absentujú náležitosti predpokladané § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., konkrétne termín konečnej splatnosti a termín jednotlivých splátok. Súd následne zdôraznil, že žalovaný neporušil povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ však zmluva neobsahuje čo len jednu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. V tomto prípade podľa súdu zmluva neobsahovala náležitosti podľa písm. f) a k), a preto sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Súd preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže mala vo veci úplný úspech.

2. V zákonnej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vo vzťahu k námietke, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ - termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov a termín konečnej splatnosti, zdôraznil, že v zmluve je uvedený údaj o termínoch splatnosti každej splátky - do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca - v článku IX. Zmluvné podmienky. Zo Zmluvných podmienok ďalej vyplýva, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení Zmluvy. Podľa žalovaného zákon platný a účinný v čase podpisu zmluvy nepožadoval samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti úrokov, istiny; nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Žalovaný ďalej poukázal na to, že aj zmluva obsahuje výšku splátky, termín splatnosti, ako aj počet splátok. Uvedené údaje sú obsiahnuté aj v splátkovom kalendári, ktorý tvorí súčasť zmluvy. V zmysle uvedeného teda v splátkovom kalendári boli explicitne a opätovne uvedené informácie aj o termínoch splátok a z uvedeného je možné vyvodiť aj termín o konečnej splatnosti. Mal za to, že týmto spôsobom si splnil povinnosť jemu uloženú v § 9 ods. 2 ZoSÚ. Žalovaný ďalej tvrdil, že Zmluvné podmienky spolu s VOP boli žalobkyni odovzdané pred tým, než došlo k podpísaniu Zmluvy o pôžičke a žalobkyňa si ich mohla pozorne preštudovať a zvážiť, či hodlá vstúpiť s ním do záväzkového vzťahu. Na potvrdenie svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn.: 13Co/111/2014. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy medzi jej účastníkmi nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. K tvrdenej absencii termínu konečnej splatnosti pôžičky upriamil pozornosť súdu na to, že v zmluve je uvedený údaj o konečnej splatnosti mesiacom a rokom - 5/2015. Navyše, deň konečnej splatnosti úveru vyplýva aj zo splátkového kalendára. Vychádzajúc z počtu splátok (12), ich splatnosti (20. deň v mesiaci) a termínu konečnej splatnosti uvedeného mesiacom a rokom (05/2015), je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti je zhodný s dátumom splatnosti konečnej splátky, teda 20.05.2015. Žalovaný vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie, najmä v súvislosti s tvrdeným nepreukázaním uzatvorenia splátkového kalendára spolu so Zmluvou, poukázal na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. Žalovaný ďalej vyjadril nesúhlas s názorom žalobkyne, ktorému prisvedčil aj súd prvej inštancie, že termíny splátok a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako boli definované vyššie, boli uvedené v zmluve takým spôsobom, ktorý by zhoršil schopnosť žalobkyne posúdiť rozsah jej záväzku, a to najmä s poukazom na to, že v zmluve bola uvedená celková suma pôžičky. Žalovaný poukázal i na nové rozhodnutia súdov po vydaní citovaného rozsudku ESD, napr. rozsudky Okresného súdu Prešov sp.zn. 11C/169/2016 zo dňa 09.12.2016, sp.zn. 11Csp/53/2016 zo dňa 20.01.2017. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalobu zamietne. Žalovaný si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pričom uviedla, že podané odvolanie považuje za nedôvodné a žiadala odvolací súd, aby odvolanie žalovaného zamietol a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania. Upriamila tiež pozornosť súdu na to, že fixná úroková sadzba je uvedená nesprávne, čo má za následok (aj s poukazom na ustálenú rozhodovaciu činnosť slovenských súdov) ako keby úroková sadzba spotrebiteľského úveru nebola vôbec uvedená. Oznamovala, že správne má byť vo výške 15,86 %, a nie vo výške 32 %.

4. K podanému vyjadreniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že v zmluve o pôžičke bola dohodnutá fixná ročná úroková sadzba vo výške 32 % pre celú dobu trvania zmluvy. Žalobkyňa nesprávne vypočítala úrokovú sadzbu, a to použitím internetovej kalkulačky, keď vychádzala zo vstupných údajov - výška istiny, doba splácania, výška splátka a úrok. Žalovaný však zdôraznil, že toto za žiadnych okolností nie je správny výpočet ročnej úrokovej sadzby a týmto spôsobom sa nemožno dopracovať k správnej výške výsledku. Pri výpočte úrokovej sadzby je potrebné použiť rovnaký vzorec, ako na výpočet RPMN, ktorý tvorí prílohu č. 2 ZoSÚ. Preto

argumentáciu žalobkyne o nesprávne uvedenej fixnej úrokovej sadzbe, ktorá by taktiež mala mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, nepovažuje za dôvodnú a riadne podloženú. Okrem uvedeného podotkol, že tento dôvod pre vyhovie žalobe - nesprávne uvedená úroková sadzba - nebol žalobkyňou v konaní pred súdom prvej inštancie doposiaľ uplatnený. Poukázal na ustanovenia upravujúce sudcovskú ako aj zákonnú koncentráciu konania. Žalobkyňa napriek skutočnosti, že bola v konaní pred súdom prvej inštancie zastúpená advokátom a napriek poučeniu súdom, nevyužila tento argument. Podľa platného CSP však na tento prostriedok nemožno prihliadať, a to s poukazom na § 366 CSP. Podľa názoru žalovaného na argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa ročnej úrokovej sadzby (odhliadnuc od toho, že táto bola určená správne), nemožno prihliadať, nakoľko nebola využitá v konaní pred súdom prvej inštancie do ukončenia dokazovania. Vzhľadom na uvedené žalovaný sa v celom rozsahu pridržiaval argumentácie uvedenej v odvolaní a žiadal, aby odvolací súd rozhodol v zmysle odvolacieho petitu.

5. Po podaní odvolania došlo k zániku spoločnosti Y. výmazom z Obchodného registra ku dňu 01.01.2018. Právnym nástupcom tejto spoločnosti v zmysle Delimitačného protokolu zo dňa 24.01.2018 je S.. Podľa § 64 CSP ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví. Vychádzajúc z tvrdeného odvolací súd rozhodol v rámci odvolacieho konania podľa § 64 CSP tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto rozsudku.

6. Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

7. Súd prvej inštancie vyslovil výrokom I. bezúročnosť a bezpoplatkovať predmetného úveru s odkazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch vzhľadom na to, že zmluva neobsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. Súd prvej inštancie posúdil v predmetnej zmluve o pôžičke termín konečnej splatnosti označením 5/2015 ako presne neurčujúci splatnosť spotrebiteľského úveru. S týmto záverom sa však odvolací súd nestotožňuje, nakoľko z tohto údaju je i priemernému spotrebiteľovi celkom zrejmé, kedy nastáva konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Z uvedeného preto treba prijať záver, že zmluva o pôžičke obsahuje náležitosť predpokladanú § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., a to termín konečnej splatnosti.

9. Ďalej súd prvej inštancie posúdil, že zmluva o pôžičke neobsahuje termíny jednotlivých splátok. Odvolací súd však zastáva v tomto smere názor, že bod 6.2. Zmluvných podmienok stanovuje, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, a preto nemožno akceptovať záver súdu prvej inštancie, že zmluva o pôžičke neobsahuje termín jednotlivých splátok. Zmluvné podmienky boli súčasťou zmluvy o pôžičke, a preto spotrebiteľ bez ťažkostí mohol zistiť, aký je termín splátok. Na základe uvedeného je nutné uzavrieť, že zmluva o pôžičke obsahuje náležitosť predpokladanú § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., a to termín jednotlivých splátok.

10. Odvolací súd ďalej poukazuje na vecnú správnosť záveru súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný neporušil svoju povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom s týmito závermi sa odvolací súd plne stotožňuje.

11. Odvolací súd dodáva, že pokiaľ žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukazuje na to, že v zmluve o pôžičke je nesprávne uvedená úroková sadzba spotrebiteľského úveru, tak nemožno na tieto nové skutočnosti prihliadnuť, nakoľko v odvolacom konaní môže novoty (§ 366 CSP) za podmienok v tomto ustanovení uvedenom uplatniť len odvolateľ (dikcia zákona „v odvolaní“), a nie ten účastník konania, ktorý odvolanie nepodal. Navyše, Civilný sporový poriadok stanovuje v odvolacom konaní len viazanosť rozsahom odvolania (§ 379 CSP), ale nie viazanosť rozsahom vyjadrenia k odvolaniu, resp. ďalšími

na vyjadrenie k odvolaniu nadväzujúcimi vyjadreniami účastníkov konania. Na základe uvedeného sa odvolací súd skutočnosťami týkajúcimi sa úrokovej sadzby nezaoberal.

12. Odvolací súd, nakoľko zmluva o pôžičke spĺňa zákonom stanovené náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmenil napadnutý rozsudok v zmysle § 388 CSP tak, že žalobu žalobkyne zamietol.

13. Nakoľko od rozhodnutia vo veci samej je závislý výrok o trovách konania, odvolací súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanému nárok na náhradu trov pred súdom prvej inštancie i odvolacieho konania v plnom rozsahu proti žalobkyňi, nakoľko v oboch štádiách konania bol plne úspešný. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).